

6.s.e.trinitatis 16. juli 2023

Evangeliets ord idag er fra Jesu Bjergprædiken.

Jesus skærper i denne lange prædiken, som er at finde i Matthæusevangeliet, loven, dvs. de ti bud og alle de gammeltestamentlige regler.

Jesus indskærper dem på en sådan måde, at ingen skal kunne tro sig fri ved sine egne handlinger og dermed stille sig op som retfærdig.

Jesus spidder menneskets selvretfærdighed og understreger menneskets synd.

Buddet du må ikke slå ihjel, ser Jesus brudt, idet du bliver vred på din bror. Og hvem kender ikke til vreden, der kan fylde ens krop og tænde alle destruktive kræfter i et menneske. Ingen kan vist sige sig fri.

α

Men Jesu udlægning og radikalisering af buddet om ikke at slå ihjel står dog ikke alene. Jesus vil ikke kun afsløre menneskets synd og pege os ud for at sige, at vi er uperfekte.

Jesus formaner også til handling. Han vil, at vi skal forsone os med hinanden. Har du en uoverensstemmelse med et andet menneske, så forlig dig med ham eller hende.

α

Jesu ord rummer således både en afsløring, hvor det selvtilfredse menneske bliver sat på plads, og så samtidig en stærk opfordring og en kraftig formaning: "Forlig dig med din bror".

Og hvorfor er det så Jesus så magtpåliggende, at vi skal gøre det?

Umiddelbart ud fra læsningen i dag kan man fristes til at tro, at det skal vi for at undgå Guds dom. Men det er nu ikke det, der skal være vores drivkraft.

Her har apostlen Paulus snarere fat i det helt centrale, når han i læsningen i dag fra romerbrevet minder os om, at det ikke er døden, som længere er herre over os.

Vi mennesker behøver ikke længere efter Jesu død og opstandelse, efter langfredag og påskemorgen, at leve under frygtens og dødens åg. Tværtimod vi er givet et nyt liv under kærlighedens og nådens fortegn.

Gør det nogen forskel, hvori fordringen udspringer? Bare vi søger forligelsen og forsoner os med hinanden? Vil nogen måske indvende.

Jo, det kan man sige, men der er nu en stor befrielse i, at det, jeg skal gøre, ikke sker, fordi jeg bør være bange, men at det sker fordi jeg som allerede elsket, er fordret at elske og værne om min næste.

Her er jeg fri for at tænke på mig selv og fri for at overveje om, jeg nu gør nok. Her ved jeg, min opgave og ansvar udspringer af Guds kærlighed

Gud vi beder dig:

Led din kærlighed ind i vores årer.

Giv os kræfter og mod

Til at bringe hadet ud af verden,

Tæmme vores onde tunger,
Forlige os med hinanden
Og elske vores næste,